

Протокол

№

гр. София, 25.06.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57
състав, в публично заседание на 25.06.2020 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **14302** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:42 часа се явиха:

Жалбоподателят - А. Т. М. З.: редовно призован, не се явява, представлява се от адвокат Д. М., която в днешното съдебно заседание представя пълномощно за преупълномощаването си от адвокат К., с пълномощно по делото.

Ответникът - Консулство на Република България в Република Турция: редовно призован чрез Министерство на външните работи, представлява се от юрисконсулт Р. Д., с пълномощно на лист 34 по делото.

Софийска градска прокуратура: редовно призована, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпило на 24.02.2020 година с вх.№ 6394 писмо от Дирекция „Миграция“, с което уведомяват съда, че по подаденото от жалбоподателя искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „D“ с № ODR 18007170 от 08.11.2018 г. е изразено отрицателно становище въз основа на информация от Държавна агенция „Национална сигурност“, представляваща класифицирана информация.

ДОКЛАДВА постъпила на 19.06.2020 година молба от ответника, с която се прави искане по реда на чл. 186 вр. чл. 192, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК да бъде задължена трета, неучастваща по делото страна, а именно Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) за представяне на доказателства.

Адвокат М.: Водим допуснатите ни от съда двама свидетели. Не става въпрос за документите, които се чакаха от Дирекция „Миграция“, така ли да разбирам? Не става ясно какви документи се изискват от ДАНС. За да взема становище по това доказателствено искане, следва да знаем какви документи имат там. Представям и моля да приемете писмена декларация от жалбоподателя и от неговата съпруга. Представям същите за запознаване на насрещната страна.

Юриисконсулт Д.: Това е информацията, която искахме от Дирекция „Миграция“. Документът, който представя процесуалния представител на жалбоподателя, е до месец октомври 2018 година. Не възразявам да бъде приета постъпилата справка. Смятам същите за неотнормими към издаване на искането. Основанието на отказа е че представлява заплаха, а не че бракът е фиктивен. Втората декларация е относима. Не възразявам да се разпитат допуснатите свидетели.

Адвокат М.: След месец октомври 2018 година не е бил в страната.

С оглед становището на страните
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото докладваните в днешното съдебно заседание доказателства.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА днес представените от страна на процесуалния представител на жалбоподателя декларации като допустими, а по тяхната относимост съдът ще се произнесе с акта си по същество.

ДА СЕ ИЗИСКА по реда на чл. 186 вр. чл. 192, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК от трета неучастваща страна, а именно Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), в 14-дневен срок от получаване на писмото, при спазване на реда, предвиден в Закона за защита на класифицираната информация и Правилника за неговото прилагане, да представи по делото изразеното становище в резултат на проведената съгласувателна процедура по отказ за издаване на виза тип „D“ на А. Т. М. З., гражданин на Ислямска република И., по негово заявление с рег.№ ODR 18007170. Към писмото да се приложи препис от молбата на ответника.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на водения от жалбоподателя свидетел, като СНЕ неговата самоличност по представената лична карта: С. В. К., 42 годишна, български гражданин, неосъждана, без дела със страните. Аз съм съпруга на жалбоподателя.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля К., че предвид близкото родство и на основание чл. 166, ал. 1, т. 2 от ГПК има право да откаже да дава показания.

Свидетелят К. изрично заяви: Желая да свидетелствам.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля К. за наказателната отговорност, която носи по чл.

290 от НК и същата обеща да даде верни показания и да говори истината.

Разпит на свидетеля К. (на въпроси на адвокат М.): С жалбоподателя се запознахме юни/юли 2011 година. Имам студио за красота. Той идваше в салона и така се запознахме. Средахме се и от 2012 година, началото, заживяхме заедно. Когато заживяхме заедно, той беше фитнес инструктор и даваше тренировки във фитнес залите. През 2012 година го задържаха пред салона за установяване на самоличност. Ние вече живеехме заедно. На 7 август 2014 година сключихме брак. Отношенията ни са много добри. Жалбоподателят започна работа 2015 година, мисля че септември, като шофьор в Иранското посолство. Издадоха му задграничен ирански паспорт. Работи известно време, но после посланикът ни обясни, че няма как да продължи да работи без договор. Каза, че мъжът ми трябва да напусне България и да отиде да кандидатства за виза „Д“. Той обеща, че ще му бъде издадена виза, за което трябваше да отиде до най-близкото до България посолство, за да не ходи чак до И., и да кандидатства за визата. 2018 година през ноември месец, аз го придружавах с помощта на полицията, за да може да мине граница. Отидохме в О., кандидатствахме, но имаше отказ. Лично ние не получихме отказа, но разбрахме от посланика, че има отказ. Тогава останахме в Турция около една седмица. От тогава насам съм ходила два пъти в И., за да се видим. През останалото време, когато мога, ходя до Турция и там се виждаме. Сега, заради карантината, не сме се виждали от месец февруари. Всеки ден говорим по В.. Раздялата се отразява недобре на семейството ни. Имаме общ кръг от приятели. Той контактуваше с тях, както аз контактувам. Мъжът ми не е имал проблеми с правоохранителните органи в България. Посещавала съм посолството на И. и съм говорила два пъти лично с посланика, който ми каза, че не знае какво става и че не може да помогне.

Свидетелят К. (на въпроси на юрисконсулт Д.): Да, той не е имал проблеми с правоохранителните органи в България. През 2012 година беше задържан за установяване на самоличност. Задържаха го и после го пуснаха. Ходеше да се подписва в 6 РУ-СДВР всеки ден. това продължи известно време, а после ходеше по веднъж в месеца. Беше фитнес-инструктор, но нямаше договор, тъй като нямаше документи. Когато работеше в иранското посолство също нямаше договор. Не получихме отказа, а в последствие лично отидохме и си го взехме.

Страните (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетелката К. и ѝ върна личната карта, след което я освободи от съдебната зала.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на водения от жалбоподателя свидетел, като СНЕ неговата самоличност по представената лична карта: М. М. К., 64 годишна, български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля К. за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същата обеща да даде верни показания и да говори истината.

Разпит на свидетеля К.: С жалбоподателя се запознах през 2011 година, не помня точната дата. Тогава вече бяха близки със С. - сегашната му жена. Имах магазинче до техния салон. Познавах я от 2-3 години преди това. В началото него не го познавах много добре, но с течение на времето, смея да кажа, че го опознах. Той е безкрайно отдаден на семейството си, добър е, отзивчив. Каквото сме го помолили, винаги ни е помагал. Правил ми е дребни поправки по дома. Нищо лошо не мога да кажа за него. Имам близки впечатления, тъй като бяхме врата до врата, контактите ни бяха

ежедневни, често са ни идвали и на гости. Аз им бях кума. Присъствах на сватбата им. Живееха в [жк], където е нейният апартамент, под наем. Зная блока къде е, но не зная номера му. Двамата имаха общ кръг приятели. Той работеше в иранското посолство, мисля, че беше шофьор. Поне две-три години. Имаше един момент, в който, не зная точната дума, го „арестуваха“ или как се казва, отведоха го в емигрантски център, постоя там, освободиха го и след това започна работа в Иранското посолство. Той не е в България от 2018 година, мисля, след като кандидатства в Турция за виза. Отказаха му и директно замина за И., в Т.. Когато отиде в Турция, съпругата му отиде с него. Доколкото зная имаше помощ от иранското посолство, за да ги придружат и да отидат в Турция. С. стоя там с него известно време, но след това се прибра в България, тъй като трябваше да работи. След това разбрахме, че са му отказали виза и той директно замина за Т.. Сега, за съжаление, двамата не се срещат много често. Тя два пъти ходи в И.. Постоя седмица-две и се прибра. Срещаха се и в Турция. Не са се виждали, мисля че от февруари тази година. Сега контактуват по В., всеки ден, почти ежечасно. Аз също говоря с него. Всеки ден са на линия.

Свидетелят К. (на въпроси на юрисконсулт Д.): Не зная чия беше молбата да им кумувам, тъй като двамата заедно дойдоха при мен и ме поканиха. Не зная каква религия изповяда, но мисля, че той не е мюсюлманин.

Страните (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетелката К. и ѝ върна личната карта, след което я освободи от съдебната зала.

Адвокат М.: Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

Юрисконсулт Д.: Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

За събиране на допуснатите доказателства,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 15.10.2020 година от 10:15 часа, за която дата и час страните са уведомени от днес чрез своите процесуални представители.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:08 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: